

VONNIS VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE
AANLEG TE GENT – ZETELEND ZOALS IN KORT GEDING –
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 3 MAART 2010

Er werd geen aanvullend onderzoek gedaan naar de verschillen inzake de schrijfwijze van de voornaam noch naar de echtheid van de handtekening hoewel daartoe in het tussenvonnissen van 28 oktober 2009 een verzoek werd gedaan.

Op dit laatste punt maakt het proces-verbaal van de politie nochtans een voorbehoud ("Indien het de handtekening van betrokkene niet blijkt te zijn, dan werd het paspoort op onrechtmatige wijze verkregen."). Bij gebrek aan verder onderzoek kan de Voorzitter evenwel niet uitgaan van de veronderstelling dat de handtekening die werd geplaatst in het paspoort van eiseres [REDACTED] vals zou zijn.

Van de Dienst Vreemdelingenzaken kon het Openbaar Ministerie geen bijkomende gegevens verkrijgen. Uit het verhoor van eiser [REDACTED] in raadkamer op 22 februari 2010 mag echter worden afgeleid dat de gegevens die in de brief van de FOD Binnenlandse zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, van 25 maart 2009 (stuk 26 dossier verweerder) werden vermeld, wel degelijk op eiseres [REDACTED] betrekking hebben.

Voorts blijkt dat eiseres [REDACTED] inderdaad in België een zuster zou hebben. Omdat zij (sinds maart 2009) niet meer in [REDACTED] zou wonen maar in [REDACTED], kon deze persoon niet meer worden ondervraagd. Eiser [REDACTED] verklaarde hierover dat haar zus in elk geval weinig contact had met eiseres [REDACTED] en dat hij haar slechts éénmaal ontmoette, namelijk toen eiseres [REDACTED] in Brugge opgesloten was met het oog op gedwongen repatriëring. Of eiseres [REDACTED] werkelijk naar België kwam om te letten op het kind van haar zuster, staat dus niet vast. De vaststelling dat eiseres [REDACTED] tijdens het onderzoek na het uitstel van het voorgenomen huwelijk haar persoonlijke geschiedenis in België volledig verzwegen heeft, en het feit dat eiser [REDACTED] tijdens zijn verhoor in raadkamer op 22 februari 2010 verklaarde dat hij eiseres [REDACTED] te Gent heeft leren kennen als prostituée, laten vermoeden dat die verklaring niet noodzakelijkerwijze met de waarheid overeenstemt. Daarbij komt nog de vaststelling dat eiseres [REDACTED] in het verzoekschrift overeenkomstig art. 72bis B.W., dat ter griffie werd neergelegd op 17 januari 2008, aanvoerde dat "er niemand (is) die verzoekster voldoende kent teneinde bij toepassing van art. 72 B.W. de "akte van bekendheid" re bekomen, althans hier te lande" (stuk 22/5 dossier verweerder).

Het verhoor door de politie van de personen van wie de eisers een schriftelijke verklaring omtrent de samenwoning hadden voorgelegd, bevestigt dat de eisers samenwoonden. Voor deze personen staat het vast dat in elk geval eiser [REDACTED] goede bedoelingen met het voorgenomen huwelijk heeft.

3. Van een schijnhuwelijk in de zin van art. 146bis B.W. is sprake indien uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

VONNIS VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE
AANLEG TE GENT – ZETELEND ZOALS IN KORT GEDING –
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 3 MAART 2010

Volgens de aanbeveling van de minister van Justitie in de omzendbrief van 17 december 1999 inzake de wet van 4 mei 1999 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende het huwelijk (BS 31 december 1999, p. 50364, eigen onderstreping) dient te worden vermeden "dat elk gemengd huwelijk prima facie als verdacht wordt bestempeld. De principiële huwelijksvrijheid vereist dat men op dat vlak enige omzichtigheid aan de dag legt. Wanneer echter uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de aanstaande echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde, moet de ambtenaar van de burgerlijke stand weigeren het huwelijk te voltrekken. Wanneer men zich beroept op het schijnkarakter van een huwelijk, moet men duidelijke indicaties hebben dat het huwelijk kennelijk niet is gericht op het vormen van hoger vermelde duurzame levensgemeenschap. Een combinatie van o.m. volgende factoren kan een ernstige aanduiding vormen dat een schijnhuwelijk wordt beoogd:

- Partijen verstaan mekaar niet, of kunnen enkel op een gebrekkige wijze met elkaar communiceren, of doen beroep op een tolk;
- Partijen hebben elkaar vóór de huwelijksluiting nooit eerder ontmoet;
- Een van de partijen woont duurzaam samen met iemand anders;
- Partijen kennen elkaars naam of nationaliteit niet;
- Een van de aanstaande echtgenoten weet niet waar de andere werkt;
- Verklaringen omtrent de omstandigheden van de ontmoeting lopen manifest uiteen;
- Een som geld wordt beloofd bij het aangaan van het huwelijk;
- Het uitoefenen van prostitutie door één van beiden;
- Het optreden van een tussenpersoon;
- Een groot leeftijdsverschil."

Overeenkomstig punt 2 van de Resolutie van de Raad van 4 december 1997 betreffende maatregelen ter bestrijding van schijnhuwelijken (PB nr. C 382 van 16 december 1997) zijn de factoren die doen veronderstellen dat een huwelijk een schijnhuwelijk is, onder meer de volgende:

- "het ontbreken van een levensgemeenschap
- het ontbreken van een passende bijdrage aan de verantwoordelijkheden van het huwelijk,
- de echtgenoten hebben elkaar vóór het huwelijk nooit ontmoet,
- de echtgenoten geven elkaars personalia (naam, adres, nationaliteit, werk), de omstandigheden waarin zij elkaar hebben leren kennen of andere belangrijke persoonlijke gegevens die hen zelf betreffen, verkeerd weer,
- de echtgenoten spreken geen taal die beiden verstaan,
- er wordt een geldbedrag betaald opdat het huwelijk wordt gesloten (met uitzondering van geldbedragen die bij wijze van bruidsschat worden betaald, als het onderdanen van derde landen betreft waar het betalen van een bruidsschat tot de normale gang van zaken behoort),

VONNIS VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE
AANLEG TE GENT – ZETELEND ZOALS IN KORT GEDING –
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 3 MAART 2010

- uit de levensloop van een van de echtgenoten of van beide echtgenoten komen gegevens naar voren over eerdere schijnhuwelijken of onregelmatigheden in verband met het verblijf."

Het risico dat voor eiseres [REDACTED] het huwelijk met eiser [REDACTED] louter een middel is om in België verblijfsrecht te verkrijgen, is vrij reëel.

Het herhaalde gebruik van valse identiteiten en het voorleggen van een vals paspoort dragen niet bij tot de geloofwaardigheid van eiseres [REDACTED]. Zij heeft eveneens haar persoonlijke geschiedenis in België volledig verzwegen tegenover de politie tijdens het onderzoek na het uitstel van het huwelijk. Zij heeft minstens deels haar persoonlijke geschiedenis in België tegenover eiser [REDACTED] verzwegen. Uit het verhoor in raadkamer is gebleken dat eiser [REDACTED] niet wist dat haar eerdere opsluiting in Merksplas werd beëindigd omdat zij zwanger was en hierdoor een gedwongen repatriëring onder escorte niet meer mogelijk was.

Haar werkzaamheden als prostitué zijn eveneens onbetwistbaar een ernstige risicofactor.

Er is bovendien een vrij aanzienlijk leeftijdsverschil (de eiser is geboren in 1966, de eiseres in 1984).

Daartegenover staat dat niet blijkt dat eiser [REDACTED] wilens en wetens zijn medewerking aan een schijnhuwelijk verleent. Het blijkt niet dat hij, in ruil voor bepaalde voordelen, met eiseres [REDACTED] wil huwen in de wetenschap dat eiseres [REDACTED] dit huwelijk alleen sluit om in België te kunnen verblijven. Het blijkt niet meteen waarom eiser [REDACTED] het risico van een schijnhuwelijk zou willen nemen. Hij beschikt over werk en een vriendenkring. Uit het dossier blijkt wel dat eiser [REDACTED] ten aanzien van zijn familie terughoudend was over zijn huwelijk. Eiser [REDACTED] verklaarde in dit verband dat ten tijde van het onderzoek zijn ouders stervende waren. Voorts bestaat de indruk dat eiser [REDACTED] na zijn echtscheiding een beetje vereenzaamd was en evenmin nog hoge verwachtingen over een huwelijk koestert. Zo verklaarde hij aan de politie dat hij het moeilijk had om alleen te zijn na de breuk met zijn ex-vrouw; "ik zei dat ik niet graag alleen was maar de reden van onze aanvraag tot huwelijk is 50% om het alleen zijn op te vangen maar ook 50% uit liefde" (dossier Openbaar Ministerie, p. 46). Tijdens zijn verhoor in raadkamer verklaarde hij dat hij zijn eerste vrouw 18 jaar heeft gekend (waarvan 15 jaar gehuwd) en dat hij nooit meer 100% achter een huwelijk zal kunnen stellen. Dit alles draagt ongetwijfeld bij tot de verklaring voor het voornemen van eiser [REDACTED] om het niet evidente huwelijk met eiseres [REDACTED] af te sluiten.

Het blijkt evenmin dat eiser [REDACTED] door toedoen van derden met eiseres [REDACTED] in contact is gekomen met het oog op het afsluiten van een schijnhuwelijk. Zijn verklaring in raadkamer dat hij haar leerde kennen als prostitué is aannemelijk.

Bovendien blijkt dat eiser [REDACTED] en eiseres [REDACTED] gedurende enkele maanden hebben samengeleefd. De politie trof in elk geval beiden

**VONNIS VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE
AANLEG TE GENT – ZETELEND ZOALS IN KORT GEDING –
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 3 MAART 2010**

---

zowel op 2 oktober 2008 (dossier Openbaar Ministerie, p. 42) als op 16 december 2008 (dossier Openbaar Ministerie, p. 62) aan. De loutere samenwoning op zich kan weliswaar geen doorslaggevend element zijn om een schijnhuwelijk uit te sluiten. Wellicht is immers niets eenvoudiger dan het simuleren van een daadwerkelijke samenwoning. De samenwoning lijkt wel van die aard te zijn geweest dat eiser **██████████** de mogelijkheid heeft gehad zich een beeld te vormen van de intenties van eiseres **██████████**.

Voor een illegaal in het land verblijvende prostitué is een huwelijk met een Belg ongetwijfeld een ideaal scenario om verder in België te kunnen verblijven. Echter kunnen het illegaal verblijf (en alles wat daaruit voortvloeit, zoals de valse identiteiten en het valse paspoort) en de (vroegere?) activiteit als prostitué op zich niet ertoe leiden dat aan de eisers het recht om te huwen wordt onzegd. Daartoe is vereist dat het vaststaat dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel. De conclusie op dat vlak is dat, indien objectief gezien het risico bestaat dat de intenties van eiseres **██████████** niet oprecht zijn, echter evenmin met zekerheid vaststaat dat haar intentie kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap.

Rekening houdend met het feit dat het recht om een huwelijk aan te gaan een grondrecht is, is er bijgevolg geen reden om de voltrekking van het huwelijk te weigeren.

Ten slotte kan worden vermeld dat het tenietdoen van de welgering niet onmiddellijk een duurzaam verblijfsrecht aan eiseres **██████████** verschaft. Overeenkomstig art. 40ter en 42quater, §1, 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd bij wet van 25 april 2007 (BS 10 mei 2007), kan door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste twee jaar van het verblijf in de hoedanigheid van familielid van een Belg of burger van de Unie een einde worden gesteld worden aan het verblijfsrecht van het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, in het geval het huwelijk met de Belg of burger van de Unie die het familielid begeleid of vervoegd heeft, wordt ontbonden of nietig verklaard of indien er geen gezamenlijke vestiging meer is. In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie kan aan het verblijfsrecht een einde worden gemaakt indien er elementen zijn die wijzen op een schijnsituatie.

4. De verweerder deelde op de laatste dag van de termijn waarover hij overeenkomstig art. 167, tweede en derde lid, B.W. beschikte, zijn welgeringsbeslissing mee nadat kort voordien was gebleken dat eiseres **██████████** gebruik had gemaakt van een vals paspoort.

Op dat ogenblik en op basis van dat gegeven kon de verweerder terecht ervan uitgaan dat de intentie van eiseres **██████████** kennelijk niet gericht was op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap.

**VONNIS VAN DE VOorzITTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE
AANLEG TE GENT – ZETELEND ZOALS IN KORT GEDING –
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 3 MAART 2010**

Thans, na aanvullend onderzoek, kan worden aangenomen dat er geen zekerheid over bestaat dat het voorgenomen huwelijk een schijnhuwelijk is zodat eisers' vordering thans gegrond is.

De eisers – minstens eiseres [REDACTED] – hebben het evenwel door het onrechtmatig gebruik van een vals paspoort aan zichzelf te wijten dat het tot een geding is gekomen.

Op die gronden dient elk van de partijen de aan hun kant gevallen kosten zelf te dragen.

**OP DEZE GRONDEN,
DE VOorzITTER, ZETELEND ZOALS IN KORT GEDING,
OP TEGENSPRAAK,**

Met inachtneming van de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verklaart de vordering van de eisers gegrond zoals hierna bepaald.

Zegt voor recht dat de beslissing van de verweerder van 12 januari 2009 de voltrekking van het huwelijk tussen de eisers te weigeren, ongegrond is.

Zegt bijgevolg voor recht dat het de eisers toegelaten is met elkaar te huwen voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Evergem.

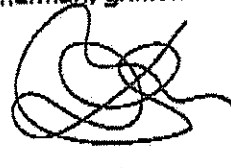
Zegt voor recht dat de in art. 165, §3, B.W. bedoelde termijn om het huwelijk te voltrekken, wordt verlengd met zes maanden vanaf de uitspraak van dit vonnis.

Verwijst elk van de partijen in de kosten die aan hun kant gevallen zijn.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 3 maart 2010 door Bart De Temmerman, rechter, in vervanging van de voorzitter van de rechtbank, de ondervoorzitters en ouder benoemde rechters, allen wettelijk verhinderd, en bijgestaan door Joslane De Temmerman, griffier.

J. De Temmerman

B. De Temmerman